

selle siise, sealt lendas mulle middagi waasta filmi, mis mind hirmus kodistas; siis teppis ta jälle middagi selle keppi otsa, sealt nagu müristas walguga rahet mulle ninasse ja kui ma üsna ligi olin ja tahtsin mehe modi ta rindu kinni hakkata, siis tõmbas ta halja külle kondi puusast wälja, kellega ta mulle nõnda mööda suid ja filmi wirutas, et ma pea-aegu surmud oleks sina maha jäänud". „Waata nüüd," ütles rebane, „midsuggune hooplik Hans ja olled! ja wiiskad oma kirwe nii kaugele, et sa sedda isegi enam kätte ei sa."

Sureja naeratab.

Üks waga wanna mees oli suremas ja tema lapsed ja laste lapsed seiswad tema surma woodi juures. Tema filmad oliwad kinni ja näitas magawad, aga naeratas kolm korda. Kui ta omad filmad jälle lahti tegi, küsis üks tema poegadest, miks pärast ta kolm korda naeratanud?

See waga halpea ütles: „Õsimisel korral läksiwad kõik minu elu rõõmud mo eest mööda — ja ma pidin naeratama, et inimesed niisugusid tühje asju, mis nagu weepullid, suits ja auur on, kalliks pidawad.

Teisel korral tuliwad kõik need hädad ja waewad, mis ma oma elu aeal näinud, mo meele, ja ma rõõmuistasin ennast, et n'ad nüüd minule oma offkastega kadund on ja ei woi mulle ühtegi enam waewa teha, ja et aeg käes on, mil ma igawese rahu siise lähen.

Kolmandal korral mõtlesin ma surma peale, ja pani mind naeratama, et inimesed selle Jummalale ingli pärast, kes neid kõigest hädast peastab ja igawese rõõmu maa jadesse wiib, nii waga wõiwad karta ja hirmu tunda.

Hõbbe Tasku uur.

Peter üks waene noormees, jäi ühekorra ühte westikisse bömajale, ja tema magas rahuliste pingi